

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. ožujka 2022. uputio Verwaltungsgericht Sigmaringen
(Njemačka) – A. A./Savezna Republika Njemačka**

(Predmet C-216/22)

(2022/C 244/22)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgericht Sigmaringen

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: A. A.

Tuženik: Savezna Republika Njemačka

Prethodna pitanja

1. a. Je li u skladu s člankom 33. stavkom 2. točkom (d) i člankom 40. stavkom 2. Direktive 2013/32/EU ⁽¹⁾ nacionalna odredba na temelju koje se naknadni zahtjev smatra dopuštenim samo ako se činjenična ili pravna situacija na kojoj se temeljila prvotna odluka o odbijanju naknadno promijenila u korist podnositelja zahtjeva?
- b. Protivi li se članku 33. stavku 2. točki (d) i članku 40. stavku 2. Direktive 2013/32/EU nacionalna odredba u kojoj se odluka Suda Europske unije (u ovom slučaju: donesena u prethodnom postupku u skladu s člankom 267. UFEU-a) ne uzima u obzir kao „novi element” odnosno kao „nova okolnost” ili „novo utvrđenje” ako se u odluci ne utvrđuje neusklađenost nacionalne odredbe s pravom Unije, nego se u njoj samo tumači pravo Unije? Koje uvjete eventualno treba ispuniti kako bi se presuda Suda Europske unije u kojoj se samo tumači pravo Unije uzela u obzir kao „novi element” odnosno kao „nova okolnost” ili „novo utvrđenje”?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na pitanja 1.(a) i 1.(b): treba li članak 33. stavak 2. točku (d) i članak 40. stavak 2. Direktive 2013/32/EU tumačiti na način da je presudu Suda Europske unije, u kojoj je odlučeno da postoji čvrsta pretpostavka u pogledu toga da je odbijanje izvršavanja vojne službe pod uvjetima navedenim u članku 9. stavku 2. točki (e) Direktive 2011/95/EU ⁽²⁾ povezano s jednim od pet razloga koji se nabrajaju u članku 10. te direktive, potrebno uzeti u obzir kao „novi element” odnosno kao „novu okolnost” ili „novo utvrđenje”?
3. a. Treba li članak 46. stavak 1. točku (a) podtočku ii. Direktive 2013/32/EU tumačiti na način da je pravni lijek pred sudom protiv odluke o nedopuštenosti koju je donijelo tijelo odlučivanja u smislu članka 33. stavka 2. točke (d) i članka 40. stavka 5. Direktive 2013/32/EU ograničen na razmatranje pitanja je li tijelo odlučivanja pravilno utvrdilo uvjete kako bi se naknadni zahtjev za azil u skladu s člankom 33. stavkom 2. točkom (d) i člankom 40. stavcima 2. i 5. Direktive 2013/32/EU mogao smatrati nedopuštenim?
- b. U slučaju niječnog odgovora na pitanje 3.a.: treba li članak 46. stavak 1. točku (a) podtočku ii. Direktive 2013/32/EU tumačiti na način da pravni lijek pred sudom protiv odluke o nedopuštenosti obuhvaća i razmatranje u pogledu toga jesu li ispunjeni uvjeti za priznavanje međunarodne zaštite u smislu članka 2. točke (b) Direktive 2011/95/EU ako sud nakon vlastite ocjene utvrdi da nisu ispunjeni uvjeti za to da se naknadni zahtjev za azil odbije kao nedopušten?
- c. U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje 3.b.: pretpostavlja li takva odluka suda da su podnositelju zahtjeva prethodno osigurana posebna postupovna jamstva u skladu s člankom 40. stavkom 3. trećom rečenicom u vezi s odredbama poglavlja II. Direktive 2013/32/EU? Smije li sud sam provesti taj postupak ili ga nakon prekida sudskog spora eventualno treba povjeriti tijelu odlučivanja? Može li se podnositelj zahtjeva odreći poštovanja tih postupovnih jamstava?

⁽¹⁾ Direktiva 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite (SL L 2013., L 180, str. 60.)

⁽²⁾ Direktiva 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za ostvarivanje međunarodne zaštite, za jedinstveni status izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu te sadržaj odobrene zaštite (SL L 2011., L 337, str. 9.)